ECLI:LV:RVPT:2021:0518.C30444021.6.S
Lieta Nr.C30444021
Lietvedības Nr.C-4440-21/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 18.maijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Zdanovska
izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 8.februārī /pers. A/ (turpmāk tekstā – prasītāja) iesniedza tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk tekstā – atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgās meitas /pers. C/, dzimuša /datums/, uzturam.

[1.1] Prasītāja norāda, ka pušu kopīgā meita dzīvo kopā ar prasītāju. Taču atbildētājs nepiedalās bērna uzturēšanā.

[1.2] 2020.gada 21.jūlijā puses noslēdza vienošanos saskaņā ar kuru puses izbeidza bērna kopīgo aizgādību un nodibina bērna mātes – prasītājas, atsevišķo aizgādību.

No 2020.gada 7.februāra prasītāja no Uzturlīdzekļu garantijas fonda saņem līdzekļus bērna uzturam 107,50 EUR mēnesī. Taču šī summa nav pietiekama, lai pilnīgi finansiāli atbalstītu bērnu un uzlabotu bērna dzīves apstākļus.

Prasītāja nevar atļauties auklīti vai privātu bērnudārzu, lai varētu atrast pastāvīgu darbu, jo visu dienu pavada kopā ar bērnu.

Atbildētājs labprātīgi nepiekrita sniegt līdzekļu bērna uzturam lielākā apmērā. Kā arī atbildētājs nevēlas pavadīt laiku ar bērnu. Pēc tikšanās ar atbildētāju bērns ir satraukts.

[1.3] Bērnam ir veselības problēmas, kas saistītas ar vairogdziedzera traucējumiem. Pēc mutes dobuma operācijas bērnam ir nepieciešama rehabilitācija divas reizes nedēļā.

Izdevumi bērna uzturam mēnesī sastāda: pārtikas preces 181,60 EUR; komunālie maksājumi 364 EUR; medikamenti un vitamīni 55,85 EUR; saimniecības un tualetes piederumi 35 EUR; izdevumi izglītībai (pirmsskolas apmācība) 30 EUR; sezonālais apģērbs, sporta apģērbs un apavi, apakšveļa u.c. 40 EUR; transports 50 EUR; sporta un attīstības kursi 58 EUR; nepieciešamie izdevumi: medicīniskie pakalpojumi 228 EUR; pulciņi (teniss un mūzika) 48 EUR; vienreizējie izdevumi gadā: neparedzētie ārstnieciskie pakalpojumi 60 EUR; dator planšete bērna attīstībai 162 EUR; inhalators respiratora vīrusa ārstēšanai 63,02 EUR; bezkontakta termometrs 28,16 EUR; gaisa mitrinātājs 79,90 EUR; mutes dobuma operācija 240 EUR; asins analīzes 27,06 EUR; gultas veļa un matracis 40 EUR; taksometra pakalpojumi 50 EUR; dāvanas/ rotaļlietas 150 EUR; neparedzēti izdevumi 50 EUR. Tādejādi prasītājas aptuvenie nepieciešamie mēneša izdevumi bērnam sastāda 1169,62 EUR, bet minimālie mēneša izdevumi 893,62 EUR.

Bez tam jāņem vērā, ka visus bērna izdevumus nav iespējams uzskaitīt un aprēķināt un bērna audzināšanas un aprūpes gaitā var rasties papildus neparedzēti izdevumi, līdz ar to vecākam, kurš ikdienā rūpējas par bērnu, izdevumi vienmēr ir lielāki, nekā tam vecākam, kurš ar bērnu pavada mazāk, vai nemaz laika. Līdz ar to prasītājas ieskatā atbildētājam būtu jāsniedz līdzekļi bērna uzturam 446,81 EUR mēnesī.

[1.4] Prasība pamatota uz Bērnu tiesību aizsardzības likumu, Civillikuma 43., 128., 177., 178., 178.[1], 179., 188., 219.pantu. Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja līdzekļus meitas /pers. C/ uzturam 446,81 EUR ik mēnesi.

[2] Atbildētājs rakstveida paskaidrojumos norāda, ka prasību atzīst daļā par uzturlīdzekļu noteikšanu 250 EUR.

Norāda, ka pušu saspīlēto savstarpējo attiecību dēļ, prasītāja uzturlīdzekļus saņem no Uzturlīdzekļu garantijas fonda, kuram maksā atbildētājs. Bez tam atbildētājs joprojām katru mēnesi veica papildus maksājumus un kopējā uzturlīdzekļu summa sastādīja apmēram 400 EUR mēnesī. Tā kā atbildētājam prasītāja nav darījusi zināmu savu norēķinu kontu, atbildētājs maksājumus prasītājai veica skaidrā naudā.

[2.1] Attiecībā uz uzturlīdzekļu apmēru atbildētājs norāda, ka sakarā ar pandēmiju pēdējā gada laikā ir mainījies atbildētāja finansiālais stāvoklis un atbildētājs vairs nav spējīgs maksāt uzturlīdzekļus iepriekšējā apmērā 400 – 700 EUR mēnesī, kā tas bija 2017. līdz 2020.gadā. Laikā no 2020.gada marta līdz 2021.gada martam atbildētāja vidējie ienākumi bija 1300 EUR mēnesī. Atbildētāja vidējie obligātie maksājumi sastāda 350 EUR mēnesī, neskaitot maksājumus par dzīvesvietu un pārtiku.

Prasītājas norādītie ikmēneša izdevumi 1169,02 apmērā bērnam atsevišķās pozīcijās ir nepamatoti augsti. Par pārtikas izdevumiem izdarītās pirkumu izdrukas nav atšifrētas, līdz ar to nevar pārliecināties, ka iegādāti produkti tikai bērna vajadzībām. Bez tam daļu pirkumu ir izdarījis prasītājas tēvs.

Kā arī atbildētājs norāda, ka atbilstoši Centrālās statistikas pārvaldes datubāzes datiem par 2019.gadu pārtikai vidēji uz vienu mājsaimniecības locekli mēnesī izdevumi sastāda ne vairāk kā 98,32 EUR.

Atbildētāja ieskatā bērna maksājumu daļa par komunālajiem pakalpojumiem 365 EUR ir nepamatoti liela, jo tas neatbilst tiesai iesniegtajā īres līgumā norādītajai summai. Bez tam prasītāja dzīvo kopā ar saviem vecākiem un īres līgumam starp prasītāju un viņas māti par dzīvokļa īri ir fiktīvs raksturs. Atbilstoši šī līguma nosacījumiem komunālie maksājumi sastāda 114 EUR mēnesī, no kuriem bērna daļa sastāda 28,50 EUR, ko atbildētājs atzīst par pamatotu.

Nepamatots atbildētāja ieskatā ir maksājums par autiņbiksītēm 20 EUR mēnesī, jo atbildētāja ieskatā bērns ir sasniedzis to vecumu, kad autiņbiksītes vairs nav nepieciešamas, izņemot īpašus gadījumus vai situācijas, uz kuriem prasītāja nav norādījusi.

Attiecībā par izdevumiem ārpusskolas nodarbībām sportam norāda, ka pašreizējās epidemioloģiskās situācijas ietvaros nodarbības nenotiek un attiecīgu izdevumu nav. Savukārt prasītājas izvēlētais sporta veids – teniss, ir dārgs sports, kas neatbilst bērna vecumam un vecāku finansiālajām iespējām.

Atbildētājs neatsakās apmaksāt bērna veselībai nepieciešamos izdevumus, taču prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, ka šie izdevumi ir regulāri, bērnam akūti nepieciešami un tos nav iespējams saņemt kā valsts apmaksātus pakalpojumus.

Attiecībā uz vienreizējiem izdevumiem gadā, atbildētāja ieskatā prasītājas norādītās preces nav nepieciešams iegādāties jaunas katru gadu.

[3] Prasītāja atsauksmē uz atbildētāja paskaidrojumiem papildus prasības pieteikumā norādītajam izteica iebildumus pret atbildētāja norādīto, ka viņš sniedzis atbalstu un vēlējies piedalīties bērna dzīvē, kā neatbilstošu patiesībai. Norāda, ka atbildētājam nav priekšstata par līdzekļu apmēru, kas nepieciešams bērna uzturēšanai. Kā arī atbildētājs nesniedz patiesu informāciju par savu ienākumu apmēru un mantisko stāvokli. Kā arī papildus nodarbības bērna - peldēšana, teniss, logopēds un citas attīstošās nodarbības nav iekļautas izmaksu sarakstā, kuru segšanu, veicot uzturlīdzekļu maksājumu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja.

[4] Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10.panta pirmo daļu lieta tiek izskatīta rakstveida procesā par ko lietas dalībniekiem paziņots ar 2020.gada 25.marta paziņojumu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst prasību par uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgās /pers. C/ uzturam par daļēji pamatotu un apmierināmu.

[6] Kā redzams no /pers. C/ dzimšanas apliecības puses lietā ir viņas vecāki (41.lpp.).

Saskaņā ar Civillikuma 179.pantu vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu; šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Lietā nav strīda, ka pušu kopīgais bērns /pers. C/, dzimusi /datums/, dzīvo kopā ar prasītāju. Minēto apstiprina arī izziņa no Rīgas pilsētas Ziemeļu Dzimtsarakstu nodaļas, ka /pers. C/ deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/ (43.lpp.). Līdz ar to arī atbildētāja pienākums ir rūpēties par bērna uzturēšanu, un šis pienākums negulstas tikai uz prasītāju.

[7.1] Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto iztikas minimumu un bērna vecumu. Saskaņā ar Ministru Kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1.punktu katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; 2.2.punktu katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, kas 2021.gadā noteikta 500 EUR mēnesī. Līdz ar to minimālo uzturlīdzekļu summa, kuru vecākam ir pienākums nodrošināt bērnam neatkarīgi no viņa ienākumu apmēra un mantiskā stāvokļa, līdz bērna 7 gadu vecumam sastāda 125 EUR mēnesī; no 7 gadu līdz 18 gadu vedumam – 150 EUR mēnesī.

[8] Judikatūrā vairākkārt izteikta atziņa, ka uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērnu nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļu apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērnu intereses (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 18.maija sprieduma lietā Nr. SKC-863/2011 (C33291008) 11.punktu, 2012.gada 25 oktobra sprieduma lietā Nr. SKC-1391/2012 (C30337707) 10.punktu*).

[8.1] Attiecībā uz prasītājas mantas stāvokli prasītāja nekādus pierādījumus nav iesniegusi, vien norādījusi, ka tā kā bērnam nav iespējams nodrošināt aukli vai bērnudārzu, prasītāja nevar strādāt pilnu darba dienu. Kā izriet no 2020.gada 28.aprīļa Rīgas bāriņtiesas lēmuma prasītāja saņem ģimenes valsts pabalstu par meitu /pers. C/, kā arī nolemts iedzīvotāju ienākuma nodokļa atvieglojumu /pers. C/ uzturēšanai piemērot prasītājai (52.-55.lpp.).

[8.2] Attiecībā uz atbildētāja mantisko stāvokli: no atbildētāja konta izrakstiem (159.-161.lpp.) redzams, ka atbildētājs laikā no 2020.gada 6.aprīļa līdz 2021.gada 3.martam ir saņēmis darba algu AS SEB kontos 3882,11 EUR un 1440 EUR; AS Citadele banka kontā no 2020.gada 6.marta līdz 2021.gada 4.martam 11206,01 EUR. Tādejādi kopumā laikā no 2020.gada 6.marta līdz 2021.gada 4.martam atbildētāja ienākumi, ko sastāda darba algas, ir 16528,12 EUR, t.i. vidēji 1377,34 EUR mēnesī. No Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras izziņas (168.lpp.) un Valsts ieņēmumu dienesta izziņas (171.lpp.) izriet, ka atbildētājs ir nodarbināts SIA "/Nosaukums A/" un SIA "/Nosaukums B/" un saņēmis darba ienākumus laikā no 2021.gada janvāra līdz 2021.gada februārim 4197,96 EUR, t.i. 2098,98 EUR mēnesī.

Atbildētāja īpašumā ir: ½ domājamā daļa no nekustamā īpašuma /adrese A/, kas sastāv no zemes gabala 598 m^2 un dzīvojamās mājas, kadastra Nr./numurs A/; nekustamais īpašums /adrese B/, kas sastāv no dzīvokļa un 3870/408410 domājamām daļām no kopīpašuma, kadastra Nr./numurs B/; 1/63 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese C/, kas sastāv no zemes gabala 0,0657 ha, kadastra Nr./numurs C/;nekustamais īpašums /adrese D/, kas sastāv no mākslinieku darbnīcas Nr./numurs/ un 2990/408410 domājamām daļām no kopīpašuma, kadastra Nr./numurs D/; 1/3 domājamā daļa no nekustamā īpašuma /adrese E/, kas sastāv no zemes gabala 968 m^2, kadastra Nr./numurs E/; 1/63 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /adrese F/, kas sastāv no zemes gabala 0,0483 ha, kadastra Nr./numurs F/;1/63 domājamām daļām no nekustamā īpašuma /adrese G/, kas sastāv no zemes gabala 1,68 ha, kadastra Nr./numurs G/; nekustamā īpašumā /adrese H/, kas sastāv no zemes gabala 0,1635 ha, kadastra Nr./numurs H/.

[8.3] Izvērtējot prasītājas norādītos izdevumus un to pamatotību, tiesa vadoties no dzīvē gūtiem novērojumiem atzīst, ka kaut arī prasītāja nav iesniegusi pierādījumus par izdevumu apmēru, kas nepieciešami izdevumiem par pārtiku, apģērbu, apaviem, higiēnas precēm, skolas precēm, kultūras un sporta pasākumiem, īres un komunālajiem pakalpojumiem un citiem neparedzētiem izdevumiem, tiesai nav pamata apšaubīt šādu izdevumu nepieciešamību un esamību, taču šo izdevumu apmērs samērojams ar bērna vecāku reālajām iespējām.

Prasītāja ir iesniegusi 2020.gada 1.janvāra īres līgumu (61.-64.lpp.), saskaņā ar kuru prasītāja īrē no /pers. G/ dzīvokli /adrese I/, nosakot īres maksu 0 EUR mēnesī, maksājot maksu par komunālajiem pakalpojumiem, apsaimniekošanu u.c. ar dzīvokli saistītus maksājumus 364 EUR mēnesī.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" (kas bija spēkā līguma noslēgšanas brīdī) 2.panta pirmo daļu minētais līgums nav atzīstams par dzīvojamās telpas īres līgumu šī likuma izpratnē, jo neparedz dzīvojamās telpas nodošanu lietošanā par maksu, bet gan bezmaksas lietošanu (nav noteikts īres maksas apmērs).

Taču tiesa atzīst, ka neapšaubāmi prasītājai ir izdevumi, kas saistīti ar mājokļa un komunālo pakalpojumu nodrošināšanu pušu kopīgajai meitai un objektīvi šādi izdevumi pastāv. Bet no dzīvē gūtiem novērojumiem tiesa atzīst, ka izdevumi par mājokli 364 EUR mēnesī ir nepamatoti lieli, bet prasītāja nav pierādījusi šādu izdevumu prasītājas norādītajā apmērā esamību. Bez tam no Rīgas bāriņtiesas 2020.gada 28.aprīļa lēmuma izriet, ka prasītāja kopā ar bērnu /pers. C/ faktiski dzīvo dzīvoklī /adrese I/, kur bērnam ir nodrošināti visi nepieciešamie apstākļi labvēlīgai augšanai un attīstībai.

Kā izriet no 2021.gada Mākslinieciskās jaunrades centra "/Nosaukums C/" izziņas (74.lpp.) /pers. C/ ir pirmsskolas vecuma bērnu attīstošo nodarbību kompleksa "/Nosaukums D/" audzēkne, bet no 2021.gada 4.janvāra nodarbības ir atceltas sakarā ar Covid-19 vīrusa izplatības ierobežošanas pasākumu ieviešanu valstī.

Kā arī prasītāja ir iesniegusi izrakstus no meitas /pers. C/ medicīnas kartes un ārsta konsultanta slēdzienu, no kuriem izriet, ka kopumā veselības stāvoklis ir apmierinošs, nepieciešams veikt novērošanu un veikt atsevišķas medicīniskas manipulācijas (66.-71.lpp.).

Tiesa atzīst par pamatotiem atbildētāja iebildumus pret izdevumiem autiņbiksīšu iegādei, jo lietā nav iegūti pierādījumi kā arī prasītāja nav paskaidrojusi kādu īpašu apstākļu dēļ vai veselības stāvokļa dēļ četrus gadus vecam bērnam ir nepieciešamas autiņbiksītes.

Izvērtējot pušu mantas stāvokli un spēju sniegt līdzekļus nepilngadīgā bērna uzturam tiesa ņem vērā arī faktu, ka atbildētāja īpašumā šobrīd ir astoņi nekustamie īpašumi, patstāvīgs darbs un ienākumi, savukārt prasītājai šobrīd nav patstāvīga darba un nepieder nekustamie īpašumi.

Tiesas ieskatā prasītājas norādītais bērnam nepieciešamo izdevumu kopējais apmērs 893,62 EUR mēnesī nav samērojams ar bērna vecāku reālajām iespējām, taču atbildētājam tiesas ieskatā ir reālas iespējas nodrošināt bērnam nepieciešamos uzturlīdzekļus 400 EUR mēnesī, ņemot vērā atbildētāja ienākumu apmēru un mantas apmēru.

[8.4] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka samērīga summa nepilngadīgā bērna /pers. C/ uzturam, kas ir samērojama ar atbildētāja mantas stāvokli ir uzturlīdzekļi 400 EUR apmērā ik mēnesi, kas ir lielāka nekā Latvijā noteiktais minimālo uzturlīdzekļu apmērs.

[9] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītājas prasība apmierināma daļēji un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami līdzekļi nepilngadīgās meitas /pers. C/ uzturam 400 EUR.

[9.1] Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr.SKC-556 ir atzinis, ka iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Līdz ar to tiesa uzskata, ka ar tiesas spriedumu uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma sākuma brīdi var noteikt prasības celšanas brīdi.

[9.2] Sakarā ar to, ka Ministru kabineta noteiktā minimālā mēneša darba alga var mainīties un ņemot vērā to, ka uzturlīdzekļu piedziņai ir ilgstošs raksturs, tiesa uzskata, ka nepilngadīgā bērna interesēs ir spriedumā noteikt, ka uzturlīdzekļu summa nevar būt mazāka par Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru atbilstoši bērna vecumam.

[10] Bez tam, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42., 34.-35.pantu no atbildētāja valsts labā piedzenami tiesas izdevumi 426,64 EUR, t.i. izdevumi par valsts nodevas samaksu par prasību par uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgā bērna uzturam. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta otro daļu un trešo daļu tiesas izdevumi ir arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu ir ar prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi, t.i. 2,89 EUR, kas piedzenami no atbildētāja valsts labā.

[112] Kā arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma daļā par piedziņu valsts labā labprātīgai izpildei. Minētais termiņš skaitāms no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civillikuma 177., 179.panta, 2013.gada 15.janvāra noteikumu Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.1., 2.2.punktu un Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195., 204.[1]panta, tiesa

nosprieda:

apmierināt daļēji /pers. A/ prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu nepilngadīgā bērna uzturam un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, /pers. A/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus nepilngadīgās /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 400 EUR (četri simti *euro*) ik mēnesi sākot no 2021.gada 8.februāra līdz bērna pilngadībai, bet ne mazāk kā 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz 2024.gada 20.janvārim, bet ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas laikā no 2024.gada 21.janvāra līdz bērna pilngadībai.

Uzturlīdzekļu samaksu veicot /pers. A/ kontā akciju sabiedrībā "SEB Banka", konta Nr./konta numurs/.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā valsts nodevu 426,64 EUR (četri simti divdesmit seši un 64/100 *euro*). Samaksu veikt Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr.LV55TREL1060190911200, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 2,89 EUR (divi un 89/100 *euro*). Samaksu veikt Valsts kase, BIC kods TRELLV22, Tiesu administrācijas, reģistrācijas Nr.90001672316, kontā Nr.LV51TREL2190458019000, norādot iemaksu mērķi**:** 21499.

Kvītis par samaksas veikšanu valsts labā iesniedzamas Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā lēmuma labprātīgas izpildes termiņa laikā.

Noteikt /pers.B/ sprieduma daļā piedziņu valsts labā labprātīgas izpildes termiņu – 10 dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese K.Zdanovska